

Κύριε αστυνόμε, ἡ ἀγάπη εἶναι πρᾶγμα φυσικό· εἶμαι νέος, εἶναι νέα: κι' οἱ δυὸ νέοι, βλεπόμαστε, ἄρσεν ὁ ἕνας τῆς ἄλλης, ἐκουθεντιάσαμ', ἀγαπηθήκαμε!

Βέττα. Τί ὥρατα! Ὁ ἐνωμοτάρχης ἀντραστῆς τοῦ κ. «Κοῦ-κού».

Ἄστυν. Ἔτσι, λοιπόν, Μαλαμόνε, ἐκτελεῖς τὴν ὑπηρεσίαν σου, τὸ βράδυ; Ψεύδεται εἰς τὸν αστυνόμον, ψευδομαρτυρεῖς, ἀτιμάζεις τὴ στολὴ τοῦ ἐνωμοτάρχου. Ἡ διαγωγὴ σου εἶναι σκανδαλώδης. (Χτυπᾷ τὸ κονδοῦνι. Εἰσέοχεται ὁ αστυφύλαξ). Φασανίνι, βάλε φυλακὴ τὸν ἐνωμοτάρχη.

Ἄστυφ. Μαζὶ μὲ τὸν λωποδύτη;

Ἄστυν. Ὅχι (καθ' ἑαυτόν). Δὲν ξέρω τί νὰ τὸν κάνω αὐτόν!

Ἄστυφ. (πρὸς τὸν Μαλαμόνε). Ἐνωμοτάρχα Μαλαμόνε, ἐν ὄνοματι τοῦ νόμου, ἀκολούθησέ με!

Ἐνωμ. (ἐγγχειρίζων, τραγικά, τὸ σπαθί του). Τερξίνα, τὰ πάντα διὰ σέ. (Εἰς νεῦμα τοῦ Φασανίνι, ἀποχωρεῖ, μὲ τὸ κεφάλι κάτω καὶ τὰ χεῖρα στανρωμένα).

Ἄστυφ. (συνοδεύων, λοιμωδῶς). Ἐγὼ ἔτρεξα προτῆτερ' ἀπ' αὐτόν!

Ὅσκάρ (εὐγενέστατα, σφίγγει τὸ χεῖρι τοῦ αστυνόμου). Ἰππότα, συγγνώμην διὰ τὴν ἐνόχλησιν.

Ἄστυν. (χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, τὸν συνοδεύει μέχρη τῆς θύρας). Ὁ, τίποτα, τίποτα!

Ὅσκάρ. Πολὺ εὐτυχίης, ποῦ σὰς ἐγνώρισα!

Ἄστυν. Κι' ἐγὼ ἐπίσης.

Ὅσκάρ. Ὁρβουάρ.

Ἄστυν. Ὁρβουάρ. (Ὁ Ὅσκάρ ἐξέρχεται).

[Ἀὐλαία]

(Διασκευὴ)

ΡΙΧΑΡΔΟΣ Σ. ΠΑΡΙΣΗΣ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΛΥΡΑ

Α Μ Ο Ρ Δ Ε Ι . . . .

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ νὰ χτίσουν μιὰ Ἐκκλησίαν
Μαζὶ μὲ τόσες ἄλλες μέσ' στὴ πόλιν
Γιὰ τὸν Καλὸ Θεὸ μὲ προθυμίαν
Τὸ χοῦμα τους στοὺς δίσκους ῥίζαν ὄλοι.

Τοῦ Ἀγνώστου μεγαλόπρεπο παλάτι,
Ἡ Ἐκκλησία χτίστηκε μεγάλη·
Μά, στὸ μαρμαρίνὸ τῆς σκαλοπάτι,
Ζητάει τοῦ κάκου ἢ Φτώχεια μιὰν ἀγκάλην!..

Φεβρουάριος 1915)

A. M. N. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ